

ДИРЕКЦИОНЕНЪ КОМИТЕГЪ:
Д-ръ Ст. Мваховъ—адвокатъ
Д-ръ Д. Ховачевъ—медикъ
J. A. Момовъ—фихаксистъ

Отговорекъ жирантъ,
Ю. Бержаровъ—адвокатъ.

КУРЬЕРЪ

Независимъ ежедневеенъ информационенъ вестникъ

Redacția și Administrația
„Principesa Elisabeta” № 9 et 11 Bazargic

Цена 3 лей

денъ абонаментъ 600 лей
лужбина 1000 лей

ВША ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Отъ година вече нашитъ съграждани — бивши коняленски граждани — уреждатъ своята традициона котленска среща — едно похвално дѣло, особенно за нашия градъ, въ който както всички знаемъ, не съществува почти никаква гражданска инициатива, и въ който крайния личния егоизъмъ се е разпространилъ до такава степенъ, щото заплашва да парализира каквато и да е общественна инициатива, особенно отъ културно естество.

Идействително ако се попитаме какво представлява българското население отъ нашия градъ, какъ живѣе то по между си и какви общи културни задачи го свързватъ — ще дойдемъ до доста интересни резултати.

Преди всичко до преди 50—60 години въ този градъ, или по право село не сж съществували освенъ турскиятъ и татарскиятъ муобитаватели, и като представители на българския елементъ, мѣстниятъ, ший наречени гагаузи.

Следъ руско-турската война отъ 1877-78 година обаче почва новъ напливъ изъ добруджанскиятъ равнини, изобщо и нашия градъ специално, изпълвайки се съ найразнообразни елементи. Естествено всички нови заселници сж българи, но отъ всички краища на България, отъ които първенството държатъ котленци и шийнши близки съседи.

При това положение на нѣщата отъ само себе си се разбира, че помежду шийнши жители на този крайнее могло да царува голъмо душевно ед-

нение и каквато да е интимностъ — всѣки зашворилъ се въ кръга на собственото си семейство бивайки обладанъ отъ мисльта, да осигури не само днешния день, а по възможность ибждащето си поколение.

Това положение на нѣщата е траяло отъ начало на и до днесъ и съ това се обяс. защо е толкова трудно да се наченѣ каквото да е културно дѣло въ този градъ, всѣки поставяйки личния си интересъ много по-високо отъ общественния.

Въ това отношение известни изключения правятъ котленцитъ, които вече всѣка година не изпускатъ случая да се събератъ поне за нѣколко часа и да си спомнятъ за скъпо минало, за стари народни патриархални обичаи, които ние българитъ, ако искаме да се запазимъ, като етническо цѣло, ще трябва не само да не пренебрегваме, но дори да ги поощряваме.

Значение то, обаче, което тѣзи котленски срещи иматъ въ горейоменатата смисълъ, както и за взаимно опознаване между насъ българитъ отъ този край, трябва да се търси не само въ контакта който котленци създаватъ по между си, а и въ факта, че ший, представяйки по-голѣмъ процентъ отъ нашиятъ съграждани, то почти всички останали сме, ако не въ непосредствени, то поне най-малко, въ посредствени родствени връзки съ тѣхъ, така че по този случай се събиратъ, не само котленци, но ший да се каже, цвѣта на нашето гражданство.

По тия именно съ-

Повече мерзостта не може да се търпи.

(Цитатъ отъ „Легионери“)

Офанзивата, дрѣска и нахална отъ страна на шийа, които трябва да си посийятъ главата съ пепелъ и да мълчатъ, отъ нѣколко дни зайочна. Легионеритъ, римскиятъ легионери, които бѣха хора достойни и съ честь, сж посрамени отъ тѣхний самозвани наследници, които нѣмайтъ доблестта, когато атакуватъ да покажатъ кои сж, та и цѣлото общество да знае съ какъ има работа.

Но такава е била цѣлата дейность на човѣка когото предполагаме за авторъ на статийитъ по закона за Юва Добруджа, печатани въ новия в. „Легионери“. Подълъ и византиецъ, когато искаше доверието на добруджанци, той даде тържественно обещание, че ще се бори за окончателното оименение на гореупоменатия законъ, а щомъ му се даде доверие, той употреби всички усилия за да създаде единъ законъ за Добруджа, съ който ни повърна съ половинъ въкъ на диге, въ времето на башибозуцитъ, черкезитъ и козацитъ.

Има ли мирие въ Южна Добруджа? На тоя въпросъ за да те отговори трябва да се зададе другъ —

Има ли мирие въ България? Защото ромѣнската държава не завари въ Южна Добруджа турския юридически режимъ, а шоя на българската държава, Е добре, за да твърди нѣкой, че въ България е имало нѣкога и има сега земи мирие трябва да бжде или нѣкой крайно недобросъвестенъ юристъ и човѣкъ и сжщевременно заслєненъ шовинистъ.

Автора на статийитъ отъ „Легионери“ изглежда че е едното и другото.

Единственния мотивъ за конфискацията на земитъ на добруджанци, подъ привидната форма на иземването на третиината отъ земитъ мирие се изказа отъ фамозния анкеторъ г. Мичиора — на държавата трябва земи и безразлично отъ где и по какъвъ начинъ ги взема.

Но тоя начинъ на оправдание конфискацията на земи отъ ѣлноправни граждани е единственъ въ човѣшката история.

Даже узурпатора Наполеонъ III преди близо единъ въкъ, възмутенъ отъ тоя несправедливъ и самоволенъ начинъ е повърналъ земитъ на африканцитъ.

Всичкитъ софизми на почтаемия юристъ отъ „Легионеритъ“ го изнемаватъ като единъ акробатъ на фразата и го правятъ смѣшенъ предъ очитъ на познаващитъ въпроса.

Но кой е той? Колкото до шовинизма съ който се хвали и тупа по грдитъ то ще му припомнимъ, че заслєненъ патриотъ е най-голѣмий въпросъ на държавата Тоя който работи за възбуждане вражда между гражданитъ, на биле тѣ отъ различна народность, трябва да му бжде смѣзната маскаща на привидния патриотизъмъ, задъ който нейремено трябва да се крие личния интересъ.

Подобни хора сж опасни и тоя най-добре се забелязва отъ истинскиятъ ромѣнецъ, които сж сж душа ги презиратъ.

Д. Добруджаковъ

ображения котленскиятъ срѣщи правятъ отрядно впечатление и сж за препорѣчане и между другитъ по-компактни групи отъ нашия градъ.

Завършваме, пожелавайки още по-голѣмъ

успѣхъ на тази годишната котленска среща която както се оповеститъ, ще се състои днесъ въ салона на кино „Брагадиру“.

Д-ръ Ст. Мваховъ

дневни наброски

„Мисъ Добруджа“

Почти всички държави и всички области отъ държавитъ се надпреварваха да избератъ своята красавица за конкурса, който, трябва вече да се състои въ Парижъ.

Не сж известни причинитъ, защо Кемалъ-Паша се въздржа. Навърно отоманката би се провъзгласила за „царица“ на Европа... сжщо така се въздржа и нашиятъ Кадрилатеръ. Отъ една страна право полед. добре е че не правимъ това. И ние имаме хубавици, и съ право, даже биха съперничили на своитъ „балкански съсетри“, но изхождайки отъ мисльта, че тая наша комисиия, или „журито“, както се нарича, ще бжде съставена отъ провѣрителна комисиия, по рода на „едната трета“ (шый както гласи изключителния законъ за нова Добруджа) не бѣ изключена възможностьта да приложимъ ещия законъ — не става. Защото „едната трета гостюжица Южна Добруджа“ да се яви съ 3/7 ча конкурса, когащо всички се явяватъ безъ никакви дробни числа — безсѣмнено ще пройодне.

Ха! Сега да имаше конкурсъ на изселване или припожение на експроприация — тогава разбирамъ. Освенъ, че щѣхте да бждемъ избрани, но и всички филмови оператори и режисиони биха си изпочуйили и краката и г л а в и т ъ си... Та, вкратцетъ пая е причината на „Мисъ Юджа Добруджа“ да не участвува въ конкурса за хубавици. Я К-ски

„Мисъ Европа“

Въ Европейския конкурсъ за най красива жена е избрана за „г-ца Европа“ унгарската красавица.

За възпомехание на единъ български народенъ учителъ отъ нашия край

Подписани нѣколкомина граждани, далечъ, навън негови ученици, а днесъ „бащи“ на негови възпитаници вдѣхновени отъ чувства на вѣрна признателност, отправяме скромния тоя адресъ къмъ неуморимия нашъ български народенъ учителъ Г-нъ Георги Атанасовъ — вѣрния стражъ и труженникъ при родното ни просвѣтно огнище, отъ гдѣто ти, *Любими нашъ учишело*, посече отъ четвъртъ вѣкъ безпарно прѣскаше свѣтлина и на пѣтствуваше къмъ „неизмѣна любовъ“, цѣли поколения, жадни за българска просвѣтна наука! За ползотворния ти и народополезенъ трудъ, както и на всички Васъ въ тая „свѣщна зграда“, друга-по скъпа награда не можемъ Ви отплати, освѣнъ тая: Да покажемъ на свѣта „Кои бѣхте Вие и за какво се борихте“.....

Нека бжде Ваше „богатство“ и разплата „тжгата“ съ която оставаме да тжжимъ за гдето Вие винаги напускате училищното дѣло, и нѣма да се върните при нашитѣ дѣца! Привѣтствията, които Ви носимъ отъ близо и далечъ, нека бждѣтъ Ваша Слава, а гражданитѣ и дѣцата, които възпитахте—Ваша гордостъ!

Далечъ отъ класната стая, стѣпалъ въ чужди

свѣтъ за Васъ, ние пожелаваме на българския народенъ учителъ, прогресъ въ новитѣ му начинания—тѣй искрено и съ радостъ, както ти прѣвъ цѣлъ животъ се радваше, надвесенъ надъ ученическата скамѣйка при твоитѣ любяще те ученици, на твоето още незвършено дѣло! Но ти нѣма да оставишъ „безъ кандило“, свѣщениа ни олтаръ“.

Ела между насъ, за да заздравимъ българското училище, да работимъ като „граждани“, за успѣхъта на „дѣлото“, на което Вий тѣй прѣданно служихте, и примѣръ неуценимъ ставахте за младото наше учителство!

Днесъ „лея“ ще бжде стабилизирана.

Вчера сутринта, въ президентството на министритѣ се е състояло дълго съвѣщание между Г. Г. Юлиу Маниу, Михай Поповичъ, Виржилъ Маджару, Л. Лугошану и Д. Буриляну, губернаторътъ на Националната Банка.

Въ това съвѣщание се определѣло стабилизационния курсъ

на лея.

Въ 12 часа и половина се свикало министерския съветъ, където се съобщило за курса на стабилизацията. Г-нъ Михай Поповичъ направо отъ президентството е заминалъ за кралския палатъ и представилъ на височайшето Регенство декретитѣ за подписване на новитѣ финансови закони.

Заминавайки отъ палата, министрътъ на финанситѣ е заявилъ:

„Утре лея ще бжде стабилизирана монета.“

Стабилизирана монета ма лея.

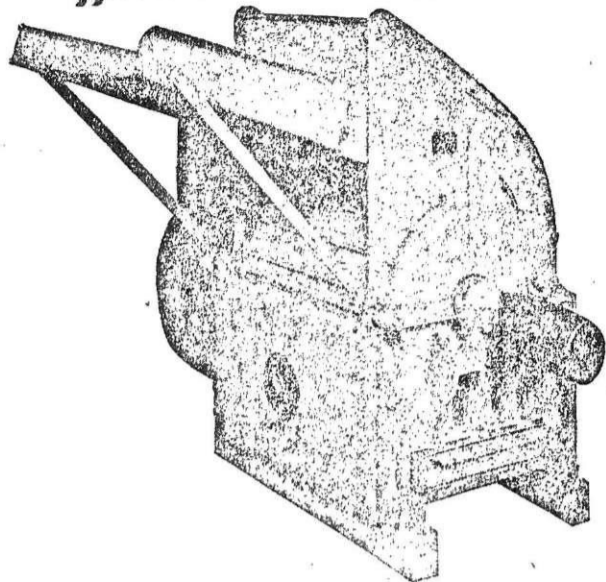
Правителството е фиксирало златниятъ лей отъ 10 милиграма, смѣтнатъ -- 9/10, или леятъ ще има следния стабилизирания курсъ:

**Швейцарски франкъ 3.10
Француски франкъ 6.55
Лира стерлинга 813.000**

Дава се подъ наемъ единъ **дюганъ** на улица **„Винто рулъ“**, до дюгана на Джуркови Споразумение **Коло Джурковъ**

УНИВЕРСАЛНА АМЕРИКАНКА

Мелница-яромелка „Жей-Бий“

Мели всичко което трѣбва да се смели на брашно или ярма. Препоръчваме я особено за **мисирено брашно**, ЯРМА всѣкаквъ видъ, специално **мисиръ съ кочанитѣ**, сжщо и съ стеблата. Мели по новъ принципъ—съ чукове съ специална стомана. Млевото излиза струдено изхвърляйки се по трѣби на каквото расстояние пожелаете съ помоща на силенъ вентилаторъ.

Проспекти и цени при поискване.

НА ПОСТОЯНЕНЪ ДЕПОЗИТЪ

при генералния имъ представителъ
БИРЧО ПЕТРОВЪ-СИНЪ
БАЗАРДЖИКЪ

1—1

Д-ръ Д. Г. НОВАЧЕВЪ

Съобщава на почитаемата си клиентела че премести своя медицински кабинетъ отъ Базарджикъ въ сжщата улица Режеле Кароль съ две кжщи по нагоре а именно въ кжщата на Добри Русковъ съ № 37.

Преглеждане съ Реонтгеновъ апаратъ, лекуване съ електричество, диатермия, ултравиолетови и инфрачервени лжчи.

За беднитѣ безплатно преглеждане въ вторникъ следъ обѣдъ.

ЖЕНСКОТО ДВИЖЕНИЕ (Фемизма)

Женското движение което на Западъ и въ новия Континентъ (Америка) отъ дълги години си е извоювало почетно мѣсто въ социалния животъ като е можело въ своята борба да приравни жената съ мъжа въ технитѣ права и да направи много за подигане на личоста у жената; но съ сжжеление може да кажемъ че у насъ то е съвсемъ занемарено.

Едва следъ тази война се забелязва и у насъ една по жива заинтересованостъ отъ страна на женския свѣтъ въ лицето на нѣколко жени —ратници на това движение като госпожа Александрина Кантакузино, Елена Негрица, Калипсо Ботезъ Катаржи и др. които се борятъ въ името на ромънската жена за из

воюване на пълни граждански и политически права на жената.

Първия резултатъ на това движение бѣше членъ 6 на конституцията отъ 1923, който гласи че гражданскитѣ права на двата пола ще бждатъ разрешени в смисълъ на пълно равенство, а колкото се отнася за политическитѣ права на жената, то тѣ можатъ да и бждатъ дадени при първия благоприятенъ случай съ единъ специаленъ законъ гласуванъ съ 2/3 отъ парламента.

Основавайки се на този членъ отъ конституцията, новото демократично управление е пристѣпило къмъ дѣло, като е приготвило единъ законопроектъ за даване на пълни граждански права на

женитѣ, а може би и политически.

Но преди да дойдемъ до този неоспоримъ фактъ, че днесъ феминизма е можалъ да си наложи и получава въ всякъ денъ нови успѣхи, по-нечче е невъзможно при днешния социаленъ и економически животъ, щото жената като ефективна членка да това общество, да остане извънъ неговитѣ рамки като негова незаконна дѣщеря; то нека да направимъ единъ бегълъ исторически прегледъ върху положението на жената въ миналото.

Ако проследимъ историческата на човѣчеството, ще констатираме, че всѣко човѣшко право е придобито следъ много борби, жертви и самопожертвувания и че никой монарх или олигорхия не е осъществила даромъ безъ да бжде тя победена отъ плебея.

Фактъ е, че само ако се боримъ и искаемъ нещо,

то ще ти се даде; иначе рискувашъ да останешъ веченъ робъ на своята пасивностъ.

Ако се вгледаме въ днешнитѣ времена, ще констатираме, че жената никога не е протестира (разбирасе кс-лективно) за своето неправедно положение; тя не се борила за да си извоюва оно ва положение, което е ималъ въ това време нейния тѣй нареченъ другаръ—мъжа.

Така ний познаваме много добре борбата на робите и плебеи въ Римската Империя, но не познаваме едно подобно движение на жените за завоюване на известни права.

Жената винаги се е смятала за покорна робиня на своя мъжъ, който си е присвоилъ за себе си най-почетните занятия на това време: войната и лова, а жената е трябвало да се ограничи съ издържане и завеждане на домакинството. Това нещо

може да констатираме и днесъ въ циганитѣ, където жената е длъжна да проси и работи за да изхрани своя мъжъ—търтей.

Но споредъ една етнографка като Морганъ и Мак Ленанъ жената в предисторическитѣ времена е имала завидно положение. Така въ тази епоха наречена „Матриархална“ жената се е смятала като глава на семейството и главенъ факторъ въ този примитивенъ социаленъ животъ. Повеже въ това време е липсвало всякакво робство между членовете на едно племе, то и сексуалнитѣ сношения сж биле съвсемъ свободни, като е имало пълно сменение на кръвта и новороденитѣ деца не сж познавали освенъ своята майка: Матриархата поставя жената като начало на семейството, която трябвало да поддържа култа вярата) и поднася жертва на семейнитѣ богове. Ро-

Поскжпване на хлѣба

Поскжпването на другитѣ артиколи и продукти отъ първа необходимостъ до кашо се посрещатъ съ обикновено брожение на недо- колство срѣдъ населението отъ натиа край, по скжпването на хлѣба представлява сериозна за- приженостъ срѣдъ гражданството, особено за беднитѣ.

Въ една страна, кждето главниятѣ по- мѣнѣжъ представлява зѣмледѣлието, както Доб- руджа, всѣко поскжпване на зѣмледѣлскитѣ продукти възбужда недовѣрието на маситѣ, ко- то различно коментиратѣ създаденото поло- жение.

Известно е, че отъ 2 П. н. г. чрезъ спе- циална заповѣдъ отъ страна на мѣстното об- щинско уйразление нормира се ценитѣ на браш- ното и хлѣба, кашо цената на последния пре- въртъ чувствително повишение. За да освѣ- тлимъ по добре общественото мнение ще приведемъ нѣколко данни, които ясно ще из- тъкнатъ начина на поскжпването на хлѣба и ще разсѣятъ многото коментари, които осно- вателно се приписватъ и неоснователно на общ. ни управници, и на мелничаритѣ и на хлѣбопро- давцитѣ.

Цената на зѣрнениѣ храни, (преди по- скжпването на хлѣба и сега) нѣмайтѣ нишо стотинка разлика.

Разликата между продажната цена на хлѣба отъ преди м. февруарий и сега, по- скжпна съ: 3.18 лей на 1-во качество хлѣбъ; —4.50 лей на франзела и 1.5 на 2-ро качест- во (черния хлѣбъ). По горе казахме, че цѣната на зѣрнениѣ храни сж все сжщитѣ; така че кашо разлика се явява само повишението на хлѣба, което е твърде смѣшно за разбирање, отъ страна на гражданството, имайки предъ видъ горното положение....

Ние излагаме само мнение. Не искаме ни най-малко да безпокоимъ настоящата про- доволственна комисия на града, изтъквайки раз- ликата отъ преди и сега. Горната печалба е на хлѣбопродавцитѣ; тѣ печелятѣ.—Така гово- ри гражданството.

Учитель побойникъ.

Група селени отъ село Параджикъ, Армутлий- ска община, отправили следната молба-протестъ, до училищния ревизоратъ, противъ учителя Петре Стойка отъ сжщото село. Учителя Петре Стой-

ка постоянно ходи въоръ- женъ и заплашва селе- нитѣ, че до като не убие нѣколко българи, не ще напусне селото.

Петре Стойка насил- ствено влѣзе въ кжщата на сирацитѣ Еню Блѣ-

чеви, която е взета подъ наемъ отъ Вълчо Анге- ловъ, като изхвърли до- машинята има и дветѣ де- та на улицата.

Презъ месецъ Декем- врий 928 год. жестоко би жената Черна Г. Ан- гелова, предъ училището и въ присѣдствието на ученицитѣ, между които и нейното дете на 7 го- дини.

Презъ месецъ Септем- врий 928 год. получи отъ общинския каснеръ 5500 лей за да набави дърва за училището, оба- че купи само три каруци отъ Добричъ и то едва на 6 Декемврий.

Немелосливо бие де- цата. Ние исали ги пра- щаме на училище, тѣй като отъ страхъ не оти- ватъ. Така напримѣр, детето Тодорка М. Сла- вовова отъ нанесения по- бой, огуша, а детето Черна Б. Тивеза бѣ бито до припадане.

По причина на голѣ- мия студъ много о т ѣ децата не можеха да идатъ на училище. За тази причина 17 бащи бѣха глобени съ по 800-2500 лей....и

Отправяйки това опла- квание до училищния ревизоръ, селенитѣ отъ Параджикъ най-енергич- но настояватъ нарежда- нето на една анкета и немедленното изхвърляне на учителя побойникъ Петре Стойка, който е всякъ ужасъ срѣдъ у-цитѣ и у-ничкитѣ си.

Емитираже- то на заема.

Емитирането на заема непре- менно трѣбва да стане на 11 Фев-

руари (понедел- никъ)-най-късно, на 12 Февруарий въ Парижъ.

Емитирането въ американска- та пияца ще ста- не 21 денъ следъ подписването ко- нвенциитѣ, а на английската пи- яца, 7 дена следъ американската.

БЛАГОДАРНОСТЪ

По тоя начинъ считамъ за мой дългъ да изкажа крайната си благодар- ностъ на **АНУШАР- НАТА** Гж **МАРИИ ДЖУНДРЕКОВА** от- грала ни, която съ своята вещина и умения спаси же нами-родилка-от явна смъртъ, а детето се ро- ди напълно здраво.

Изказвайки още ве- днажъ моитѣ благодар- ностъ, азъ я препоръч- вамъ на всички нужда- ющи, която въпрѣки, извънредно противното време благоволи да дой- де на лозята Гази—Баба, кждето и живѣя.

Съ отлична бла- годарностъ **Иванъ Николовъ** Добричъ

Ефтини дърва

Габарови и меше- ви отъ България, по 1.25 lei илюгра- ма ще вамѣрите въ склада на **Ставри Бли- зиковъ** сие.

До гарата, подъ забавач- ницата, бившъ хотелъ „ДИМА“.

ПРОДЪВЪМЪ

собствената си кжша, на ул. „Владъ Цепешъ“ № 32, 3 стаи, 2 мутфака, кла- денецъ и дворъ 300 кв.м. Споразумение **Ахмедъ Омеръ** „Василе Конта“ 44 Добричъ

1—2

ПРОДЪВЪТЪ

се две парни вършачни гарнитури Американски „**ПЕРЛЕСЪ**“ пълень комплектъ-вправни, съ много **МАЛКО** необхо- димъ ремонтъ.

Споразумение **Кременовъ Митевъ** и **ВУРГАЗЪ**—Българи 1—1

ПРОДАВАМЪ

съвсемъ нова крачнаше- вна **МАШИНА**, марка „Singer“ за бродерия и шевъ.

Продовсемъ сжщо, но- ви когленски **КИЛИНИ** из- пѣстрени съ красиви краски.

1—2 Споразумение **Редакцията**

ДЪРВА ЗА ГОРЕНЕ рѣзани бѣло меше и букъ 1.35 lei kgr.

Георги Стойковъ складъ до петролния де- позитъ. Базарджикъ 15—13

КАРТОФИ

желти и рози. Продажба на **ЕДРО И ДРЕВНО**.

Георги Стойковъ Срещу депозита К. Па- чев. 15—14

ВНИМАНИЕ!

Отъ 4 Февруарий по- чнахъ **ДА ЕКСПЛОТИ- РАМЪ** собствената си гора, с. **МЕШЕ-МАХЛЕ**, община Чарлж-Гьолъ.

ПО ТОЗИ СЛУЧАИ ПРОДАВАМЪ: ДЖ **БОВИ** ДЪРВА, особено за горене първо-каче- ствени—на стѣнжи.

КУРУТМА и **ТРЪНИ** въ всѣкакви количества. **Добри Стояновъ** **Карапенчевъ**

15—15

лата на мжжа е била съв- ѣмъ заличена въ тази епо- ха. Децата сж носили името на своята майка, която ги ет кръпила и изгледала и те не познавали своя баща и бащина обичъ.

Но следъ време, когато въ едно племе започва да се слава родството и се туря начало на семейния животъ, мжжа благодарение на своята физическа мощъ заема първо- място, което геройски пази и до днесъ.

Тази е епохата така наречена „патриархални“ кое- то днесъ е въ пресмъртна агония. Въ тази епоха поло- жението на жената се влоша- ва, тя става изгниока робиня. Така въ Римското право по- знаваме ролята която е иг- ралъ мжжа като глава на

семеитвото—Pater familias. Въ това време закрепва семе- йството благодарение на су- равата дисциплина, която вжвежда pater familias и же- ната е била покорна робиня, върху която мжжа е ималъ (право на животъ или смѣрт, (jus vitae et necis).

Жената е била откупу- вана отъ мжжа при влизане въ бракъ, като е ставала не- зова абсолютна собственостъ (не мирие!), което нещо се среща и днесъ у насъ въ циганитѣ подъ името баба- хакж.

А някои племена сж излагали роденитѣ деца отъ женски полъ на гибелъ, защото ги затруднявали при тяхното по- мадско пѣтишествие.

Това е било положени-

ето на жената въ началото на Римското царство, но след време положението на жена- та се подобрява, но не по нейно желание, а благодар- ние на цивилизацията която раздѣлтъ по-късно въ Рим- ската Империя и на измени- нитѣ се семейни нрави и острия режимъ на pater fa- milias. Изъ това време се признава правото на жената наследство и жената не е ве- че откупвана отъ мжжа и тя е трябвало да донесе ве- стра на своя бъдащъ мжжъ за понасане по добре на се- мейния животъ.

Ако се спремъ върху среднитѣ векове, не можемъ сжщо тѣй да говоримъ за ед- но женско движение, но мо- жемъ да кажемъ че положени- ето на жената се никакъ

подобрява.

Това се дължи на хума- нитарните ид-и на Възраж- дането, които въ тоъв време вълнуваха света и на хри- стиянството което бѣ спус- нало дълбоки корени въ ста- ра Европа. Въ това време може да се говори даже за едно „обожаване на жената —идеалъ на рицара“. Така на всички ни е известно дуе- лирането на рицара за сво- ята „Дулчения“ или роман- тичнитѣ серенади на труба- дура. Но всичко това е било нещо ефимерно, плодъ на крайния и воленъ романти- зъмъ, което е виждалъ въ жената не човека, а кукла обвита въ коприна и дантели.

Т. П. Каралѣичинъ

